

Verklaring

Hierbij verklaart ondergetekende Henk Menninga het volgende.

In de periode 1990-1995 was ik Directeur van de Dienst Milieu en Water en vanaf 1995 Directeur van de Dienst Ruimte en Milieu van de provincie Groningen. In de negentiger jaren heb ik meermalen contact gehad met de heer B. van der Ley over de situatie van het bedrijf van Simmeren aan de Ulgersmaweg te Groningen. Dat bedrijf viel toendertijd qua vergunningverlening en handhaving en toezicht onder het bevoegd gezag van de provincie, met uitzondering van een korte periode, waarin de provincie die bevoegdheid (naar later bleek onterecht) had gemandateerd aan de gemeente Groningen. De provinciale mensen, waaronder vergunningverlener en toezichthouder Jan van der Laan, waren tevreden over de manier waarop het bedrijf conform de vergunningsvoorwaarden functioneerde.

Tijdens mijn contacten met de heer van der Ley kwam ook steeds de relatie van het bedrijf Simmeren met de gemeente Groningen aan de orde. Die relatie werd namelijk in hoge mate bepaald door signalen van de gemeente Groningen eind jaren tachtig dat het bedrijf van Simmeren zou moeten verhuizen naar een andere locatie. De gemeente voerde daar drie redenen voor aan: de bouw van woningen aan de overkant van het van Starkenborghkanaal (die locatie lag binnen de geluids- en veiligheidszone van Simmeren) en de verbreding van het van Starkenborghkanaal en de aanleg van de verbrede en verhoogde busbaan (waarvoor Simmeren stroken grond zou moeten afstaan).

De daadwerkelijke verhuizing van Simmeren heeft uiteindelijk erg lang op zich laten wachten. Het bedrijf heeft daardoor vele, vele jaren te kampen gehad met grote onduidelijkheid en onzekerheid over de eigen toekomstige situatie. De signalen van de gemeente eind jaren tachtig dat verhuisd zou moeten worden hebben voor de bedrijfsvoering van Simmeren grote gevolgen gehad. Uitbreidingen en investeringen werden gezien tegen de achtergrond van de door de gemeente aangekondigde verhuizing. Ook de provincie werd door die onduidelijkheid in een lastig parket gebracht. Op grond van nieuwe inzichten bij de milieuregelgeving zouden ook bij van Simmeren nieuwe voorzieningen moeten worden aangebracht. Simmeren zou deze veranderingen cq vernieuwingen onder normale omstandigheden reeds op eigen initiatief doorgevoerd hebben, omdat het bedrijf proactief opereerde. Simmeren stond landelijk hoog aangeschreven op gebied van milieu beheer en had voor milieu initiatieven al een provinciale prijs ontvangen.

Ondergetekende en Cor Eenkema (destijds bureauhoofd Afval van de Dienst Milieu en Water) kunnen zich nog herinneren dat bij bezoeken aan het bedrijf werd gesproken over de op handen zijnde (door de gemeente Groningen gewenste) verhuizing en dat in dat kader toekomstige noodzakelijke voorzieningen op het terrein van Simmeren aan de Ulgersmaweg voorshands werden uitgesteld teneinde desinvesteringen door het bedrijf te voorkomen.

Dit aspect is van provinciezijde zowel ambtelijk als op directieniveau meerdere keren aangekaart bij de ambtenaren en de directie van de Milieudienst van de gemeente Groningen. Ook in mijn contacten met de toenmalige directeur van de Milieudienst Casper Smit heb ik regelmatig aandacht gevraagd voor het opheffen van de onduidelijke positie van het bedrijf Simmeren.

Alle provinciale signalen hadden geen resultaat. En steeds duidelijker bleek dat van Simmeren door de gemeente op een onacceptabele manier jarenlang "aan het lijntje werd gehouden".

Illustratief in dat verband is ook hetgeen ondergetekende en Jan Stellema (toenmalig afdelingshoofd Bodem en afval van de provincie Groningen) zich kunnen herinneren tijdens de bijeenkomst ter gelegenheid van de oplevering van het bodemsaneringsproject Beckerweg medio de jaren negentig. Verschillende bedrijven uit de omgeving Beckerweg/Ulgersmaweg benaderden ons met de vraag wanneer er eens duidelijkheid zou komen over de verplaatsing van het bedrijf Simmeren. Wij hebben dat signaal toen ook weer doorgegeven aan de daar aanwezige vertegenwoordigers van de gemeente Groningen. Zij bevestigden toen dat het nog steeds de bedoeling was dat de verplaatsing van Simmeren door zou gaan en dat daarna de uitlopers van de vervuiling onder het terrein van Simmeren zouden worden opgeruimd.

Het heeft uiteindelijk tot de arbitragezaak in 2004 geduurd voordat de gemeente duidelijkheid verschafte over een verhuizing van Simmeren naar elders. Vanaf de signalen van de gemeente Groningen eind jaren tachtig dat zou moeten worden verhuisd, heeft het bedrijf dus een periode van 16 a 17 jaar in onzekerheid moeten verkeren over een verhuizing; met alle gevolgen van dien voor een "normale" bedrijfsvoering. De wijze waarop de gemeente Groningen is omgegaan met het bedrijf Simmeren is naar mijn mening een overheid onwaardig. Er was geen sprake van medewerking maar eerder van tegenwerking!!

Henk Menninga, Harkstede, 4 september 2013

